

1950er-familiefotos forvandles til kunst

Billednostalgi. Torsdag skydes Copenhagen Photo Festival i gang. En af udstillingerne, som kan opleves i forbindelse med festivalen, er »Retrospective Family«, hvor gamle feriebilleder omsættes til moderne kunst og giver os indblik i en svunden tid.

Af Ditte Maltha Mailund
dima@berlingske.dk

I 1956 fik Ole Jeppesen et kamera af sin far, fordi han blev færdiguddannet som læge.

Kameraet, et Kodak Retina, skulle forevige familien Jeppesens liv gennem 1950erne og 1960erne. Når Ole Jeppesen og hustruen Anne Marie Jeppesen var på ferie i Europa med deres tre sønner, var kameraet trofast med. Frankrig, Spanien, Italien, Sverige og Norge var stop på deres vej, og alt blev dokumenteret i lysbilleder.

»Vi havde ikke nogen speciel lærdom om fotografi. Dengang var det nyt, at man kunne få så gode apparater, at billederne kunne tåle en stor forstørrelse. I 50erne blev det mere almindeligt, at man kunne købe et teknisk godt fotografiapparat inden for en overkommelig økonomisk ramme,« siger Anne Marie Jeppesen, der selv blev uddannet læge i 1959.

I dag har 84-årige Anne Marie Jeppesen overdraget kameraet og de mange lysbilleder til barnebarnet Liv Høybye Jeppesen, der er fotojournalist. I samarbejde med sine to kusiner Maria og Rikke Jeppesen udstiller Liv Høybye Jeppesen nu feriebillederne under Copenhagen Photo Festival. Fotoudstillingen »Retrospective Family« åbner torsdag og kan ses gratis indtil 30. juni på Biblioteket Rentemestervej på Nørrebro.

»Jeg fik lysbillederne i 2010, da min farfar døde. Kort tid efter hans død flyttede min farmor til København og ryddede ud i sine ting. Jeg var begyndt på fotojournalist-uddannelsen et halvt år før, og min farmor mente, at det kunne være sjovt for mig at få billederne,« siger Liv Høybye Jeppesen, der kuraterer udstillingen sammen med

Mads Greve, der er professor i fotojournalistik på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole.

Liv Høybye Jeppesen viste lysbillederne til Mads Greve, allerede dengang han var

→ fakta

COPENHAGEN PHOTO FESTIVAL

● Copenhagen Photo Festival varer officielt fra 2.-12. juni, men flere af udstillingerne kan opleves i længere tid.

● Mange af udstillingerne er gratis, men der er entré hos museer, kunsthaller og udstillingssteder i Photo City, som er festivalens primære hovedpulsåre.

● Alle udstillinger i Photo City er kurateret af festivalens jury og kan opleves på Bremerholm Transformerstation, Museumsbygningen og KW3. De tre udstillingssteder danner tilsammen en fotoroute fra Indre By til Østerbro.

● En billet til et af de tre udstillingssteder, som er en del af Photo City, koster 30 kr. En festivalbillet til hele Photo City koster 70 kr.

● Foruden Photo City er der en række andre udstillinger spredt ud over hele København. »Retrospective Family« er en af de mange uafhængige udstillinger, som er gratis og kan ses, selv efter at festivalen officielt er slut.

● I forbindelse med festivalen er der et hav af forskellige aktiviteter, seminarer og workshops. Tag på instawalk, hvor kendte instagrammere deler ud af deres ekspertise, eller deltag i en workshop, hvor du lærer gammeldags fototeknik i mørkekammeret.

● Læs mere om de forskellige udstillinger og arrangementer på copenhagen-photofestival.com

hendes lærer. Og han var imponeret af billedernes fortælling og kvalitet. Flere år senere, da »Retrospective Family« skulle realiseres, udvalgte Liv Høybye Jeppesen og Mads Greve i fællesskab 24 lysbilleder, der skulle digitaliseres og forstørres.

Vidnesbyrd fra en langsommere tid

Selv finder Anne Marie Jeppesen det lettere morsomt, at familiens feriebilleder skal udstilles, men det glæder hende også, at andre mennesker kan finde nytte i dem.

»Før i tiden var det en mere alvorlig og sjælden sag, at man fotograferede. For at få billederne fremkaldt afleverede man filmen, når man havde brugt den færdig, og så betalte man for fremkaldelse og aftryk. Det blev vel omkring en hundredkroneseddel for sådan en filmrulle dengang, så det var relativt bekosteligt,« siger Anne Marie Jeppesen.

Både Anne Marie Jeppesen og Liv Høybye Jeppesen håber, at de gamle lysbilleder kan lære os om fotografering dengang og nu.

»Jeg tænker, at udstillingen kan give et perspektiv på, hvordan vi fotograferer os selv og vores familie i dag kontra dengang. I dag tager vi tyve forskellige billeder af det samme motiv, og så vælger vi ét ud. Dengang havde man ikke mulighed for at se billederne, før de blev fremkaldt,« siger Liv Høybye Jeppesen og fortsætter.

»Det er et fint tilbageblik på en langsom tid, inden det begyndte at gå stærkt i 70erne, og den teknologiske udvikling gik amok. Det var også en tid, hvor der så småt kom en udlandslængsel og i virkeligheden også en begyndende globalisering,« siger hun.

Liv Høybye Jeppesen er yderst begejstret for billedernes nostalgiske kvalitet, og hun tror på, at billederne også vil få andre til at længes efter en anden tid.

»Det var en meget fotogen tid. Det sjove er, at vi bliver ved med at vende tilbage til den her særlige 50er- og 60er-æstetik. Retrobølgen har ramt os, og vi spejler os ret meget i den tid,« siger Liv Høybye Jeppesen.

Man kan ikke holde Hamlet nede

★★★★☆☆ **Turistattraktion.** Kronborg Slot har overgivet sig til oplevelsesøkonomien med totalteateriscenesættelsen af »Hamlet«.

Af Jakob Steen Olsen
js@berlingske.dk

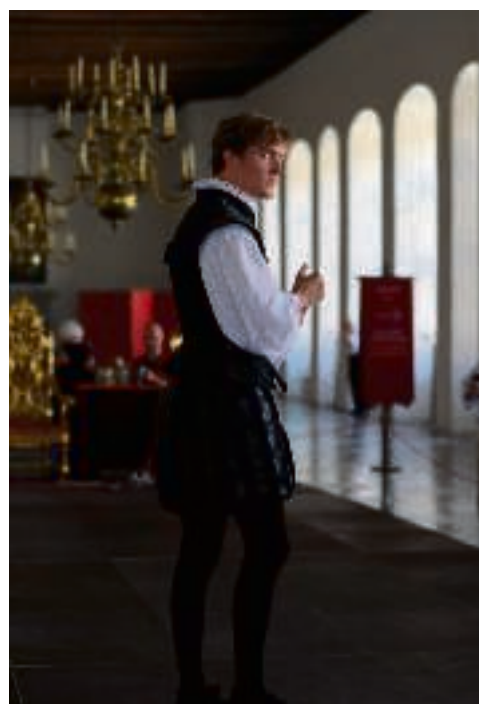

Bastionerne er endegyldigt faldet. Kronborg har overgivet sig. Længe har de seriøse museumsfolk på det både strenge og smukke kongeslot – siden 2001 på UNESCOs verdensarvsliste – vedblevet med at insistere på at holde sig til fakta om Krogen, der blev til det Kronborg, som stadig står der og vogter indsejlingen til Østersøen med sine kuplede

volde, ornamenterede sandstenspartier og himmelstræbende kobberspir.

Alt andet end den stramt formidlede, korrekte historie har man til stadighed valgt at at overlade til andre, nemlig til overvejende sommerlige teateropførelser i slotsgården.

Men sådan er det ikke længere. For hvad skal få turisterne til at fortsætte med at indfinde sig? Svaret er ikke historisk akkurat i en montre, selv om rammerne er lige så originale og spektakulære, som de altid har været. Man har her i 400-året for Shakespeares død overgivet sig til oplevelses-

økonomiens internationale strømninger og har vedkendt sig myten om teaterhistoriens vel nok berømteste skikkelse, Shakespeares grublende prins af Danmark, hvis spøgelse er og bliver forbundet med *Hamlet's Castle in Elsinore. If you can't beat them, join them.*

Fugtige kasematter

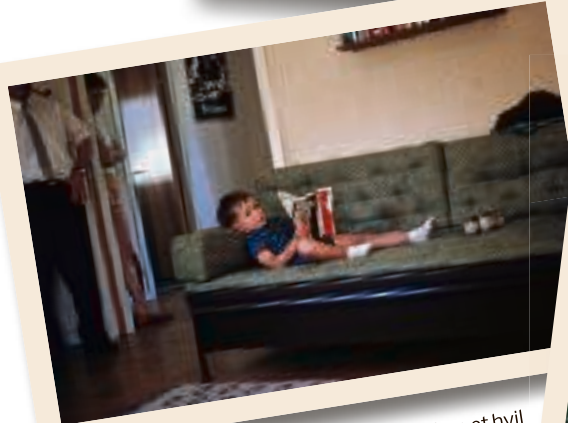
Man har – fuldstændig ligesom Korsbæk på Bakken gør det med figurerne fra »Matador« – befolket slottet med levende skuespillere og skabt en veritabel Hamlet-maskine, som kører alle dage i højsæsonen. Pludselig kan

Hamlet og de andre figurer fra Shakespeares brømte tragedie har indtaget Kronborg Slot og befolker det alle dage i højsæsonen.
Foto: Tobias Fonsmark.

I slutningen af 50'erne købte familien en lille motorbåd. Med den tog de på sejltur på Vänern, der er Sveriges største og Europas tredje-største sø. Foto: Ole Jeppesen

Ole Jeppesen får en kop kaffe i Italien, 1960. Foto: Anne Marie Jeppesen

I virvaret af ferieoplevelser og nye indtryk kan et hvil være tiltrængt, 1959. Foto: Anne Marie Jeppesen

I 1960 var Ole og Anne Marie Jeppesen på ferie i Norge. På det tidspunkt var parrets yngste søn endnu ikke kommet til verden. Foto: Ole Jeppesen

Familien Jeppesen boede en overgang i Sverige. Her er Anne Marie Jeppesen og en af parrets sønner på indkøbstur i Kristinehamn i 1959. Foto: Ole Jeppesen

Doku-kvinder ønsker flere mænd på banen

Film. Ligestillingen i filmbranchen går begge veje, og blandt de kvindelige dokumentarfilmproducere kunne man godt ønske sig nogle flere dygtige mænd.

Af Kristian Lindberg
krl@berlingske.dk

En undersøgelse af kønsfordelingen i den danske filmbranche, der blev præsenteret på Det Danske Filminstitut onsdag, afslører en stor underrepræsentation af kvinder inden for stort set alle områder af branchen. Det betyder, at branchens offentlige og private parter fremover skal finde ud af, hvorledes en bedre balance oprettes, således at flere kvinder eksempelvis kommer til at instruere spillefilm eller skrive manuskripter.

Men ligestillingen går begge veje, og derfor skal der også flere mænd ind på de få områder, hvor der er en stor overvægt af kvinder, mener blandt andre Christina Rosendahl, formand for foreningen Danske Filminstruktører, der i går præsenterede flere forslag til en bedre kønsbalance.

»I de tilfælde, hvor der er en overrepræsentation af kvinder, bør man forsøge at tiltrække de mænd, som af forskellige grunde ikke søger til området. I sidste ende indebærer det selvfølgelig, at nogle kvinder er nødt til at vige pladsen for nogle mænd. Sådan bør systemet være, hvor vi konkurrerer om få penge, og skal have de bedst mulige ansøgere,« siger Christina Rosendahl.

Stærke kvindelige rollemodeller

Et af de få områder i filmbranchen, hvor kvinderne er i flertal, er dokumentarfilmbranchen, hvor eksempelvis 77 procent af de producere, der modtager støtte, er kvinder. Men sådan behøver det ikke blive ved med at være, siger filmproducer Signe Byrge Sørensen fra dokumentarfilmselskabet Final Cut For Real.

»Vi vil mægtig gerne have masser af fantastiske mandlige producere. Vi har selvfølgelig ikke lyst til selv at holde op med at producere film, men jo flere mænd og kvinder, der har lyst til at komme ind i vores del af branchen og kæmpe for deres historier, jo bedre,« siger Signe Byrge Sørensen, der blandt andet er blevet Oscarnomineret for filmene »The Act of Killing« og »The Look of Silence«.

Årsagerne til, at flere kvinder end mænd tiltrækkes af dokumentarfilmen, er flere og komplekse, siger Signe Byrge Sørensen, der dog peger på, at denne del af branchen i årevis har haft nogle stærke kvindelige rollemodeller, såsom Lise Lense-Møller.

»Det har været med til at få kvinder til at føle sig mere velkomne inden for dokumentarfilmen end spillefilmen,« siger Signe Byrge Sørensen, der dermed mener, at hendes del af branchen måske kan komme til at fungere som skabelon for resten af filmbranchen.

»En anden årsag kan være, at mænd og kvinder har lidt forskellige motiver for at lave film. Der er flere penge i spillefilm, så hvis man ville have flere mænd over i dokumentarfilmen, kunne man passende øge den samlede pulje af støttemidler til genren,« siger Signe Byrge Sørensen.

man nu støde på Hamlet (ved denne visning en ædel og ungdommelig, sammenbidt og flot talende Thomas Stender), som i et af de kongelige kamre fremsiger en tillempet version af sin mest velkendte monolog. Den gale Ofelia flår sig i håret i en korridor, og nede i de mørke, fugtige kasematter viser Hamlets faders forprinte ånd sig som effektiv projektion for den søn, der skal hævn hans død. Mellem kælderhvelvingerne spilles en duketeaterversion af det drama, Hamlet skriver for at fremprovokere misdæderen Claudius' skyldfølelse.

At det virker, ser vi i slotskirken foran altret, hvor den angrende konge bekender sine synder. Også fremdeles.

Tilgangen er en traditionel billedbogs-version, sproget er shakespearesk, men smidgjort for et nutidigt øre – for at få det

hele med, skal man nu stadig være mere end almindeligt engelskkyndig. Er niveauet lidt for højt for gennemsnitsturisten?

Interaktion med publikum er også en del af den nye totalteateriscenesættelse af slottet. Den genopstandne nar Yorick (det er ham, der ellers kun optræder som kranie) og en mystisk sigøjner er på hårdt arbejde, når de skal vejlede folk om, hvor der foregår noget.

Fægtende selfiestænger

Man tager altså både Shakespeare alvorligt, bevarer den gode smag og improviserer muntert med ham i direkte clinch med publikum, som selv må kitte handlingen sammen i dette shakespeareanske legeland – en handy, lille brochure hjælper på vej.

Bedst fungerer spilledscenerne, når der er

action involveret – fægtescenen i riddersalen, opgøret i dronning Gertruds sovekammer. Alt for meget snak hen over sammenstimlede turister med fægtende selfiestænger har lidt svært ved at trænge igennem.

Men at dømme efter den entusiasme, besøgende fra hele kloden møder det velkendte galleri med, har Kronborg fat i den lange ende, når man nu lader fiktionen triumfere over fakta.

Det er Hamlet, der skal give Kronborg nyt liv. Hvem sagde renæssanceslot?

Hvad: Hamlet live.

Hvem: Producent og forfatter: Peter Holst-Beck. Instruktør og dramaturg: Barry McKenna. Dramaturg og konceptudvikler: Anna Lawaetz.

Hvor: Kronborg Slot, Helsingør. Til 31. august 2016. Alle dage kl. 10-17.